

Prof. dr. sc. Zvonimir Uremović, dipl. ing.
(Tuzla, 8. listopada 1937. - Zagreb, 26. travnja 2015.)

Dana 26. travnja 2015. završio se časní ovozemaljski život prof. dr. sc. Zvonimira Uremovića, istaknutog znanstvenika, pedagoga, stručnjaka, plemenitog i dragog kolege i prijatelja. Vijest o njegovoj smrti bolno je odjeknula u srcima njegovih najbližih, njegove obitelji, a također i njegovih kolega, brojnih prijatelja i svih koji su ga poznavali. Iz naše sredine otišao je čovjek koji je zračio ljudskom toplinom, uvijek spreman da sasluša drugoga i pomogne svakome tko mu se obraćao. Ispratili smo ga 29. travnja u krugu obitelji i brojnih prijatelja, kolega i znanaca. Koliko je bio cijenjen vidjelo se toga dana kad se okupilo mnoštvo da mu oda posljednju počast i zahvali za njegov plodan znanstveni, nastavni i stručni rad. Ispraćaju se pridružio velik broj znanstvenika i stručnjaka agronoma iz cijele Hrvatske a posebno iz herojskog grada Vukovara u kojem je radeći na unapređenju stočarske proizvodnje proveo svoje najbolje godine i postigao zapažene rezultate vrijedne divljenja. Opraštajući se od našeg dragog kolege u tjeskobnom momentu sjećamo se Tina Ujevića, koji pjeva „Za let si dušo stvorena“, kao i stihova:

I sve je danas prazno beskonačno,
a vjetar puše, puše bezutješno
na gole duše koje neprestano
ištu i grle beznadno i beskonačno.

Prof. Uremović u noći 8. listopada smiren je preminuo. Veliki hrvatski pjesnik A. G. Matoš u stihovima izražava vjeru i zahvalnost Bogu.

One noći sam je Gospodin stisnuo moje vjeđe
O Bože, Bože moj, opet Te gledam
I hvala Ti na daru vjere

Obuzet duhovnošću pjesnik A. B. Šimić piše:

Bože budi nad mojom glavom moja pratilica zvijezda
Bože hvala Ti na daru
vjere da smrt nije rastanak

Uzoriti kardinal Franjo Kuharić kliče: “Smrt je sveti trenutak rađanja za vječnost“. U tom duhu opraštamo se dragi Zvonko danas od Tebe.

Prof. dr. sc. Zvonimir Uremović rođen je 8. listopada 1937. godine u Tuzli gdje mu je otac radio u vojnoj službi. Zvonko, kako smo ga zvali, potječe iz poštene hrvatske obitelji. Otac mu je kao častan kršćanin i domoljub prošao težak Križni put, poput brojnih hrvatskih sinova i kćeri koji se u teškim olovnim godina po završetku Drugog svjetskog rata nisu odrekli svog nacionalnog ponosa. U tako teškim prilikama Zvonko je provodio djetinjstvo izgrađujući svoj ponos i čvrsti karakter, s kojima se odlikovao. Osnovnu i srednju školu završio je u Slavonskom Brodu. Na Poljoprivredno šumarski fakultet u Zagrebu upisao se 1957. godine. Tijekom školovanja bio je među najuspješnijim i nagrađivanim polaznicima. Po završetku studija zaposlio se 1. ožujka 1962. na Poljoprivrednom dobru Vukovar (današnji VUPIK). Prve tri godine radio je u ratarsko stočarskoj proizvodnji, a zatim na rukovodećem mjestu u stočarskoj proizvodnji. Zahvaljujući timu vrijednih i sposobnih stručnjaka, kojima je bio na čelu, u to je vrijeme govedarska i svinjogojska proizvodnja PIK-a Vukovar bile pojam uspješne proizvodnje u čitavoj bivšoj državi. Govedarska farma Jakobovac s godišnjom proizvodnjom od gotovo 8000 kg mlijeka po kravi bila je među tri najbolje farme u Europi. U tom uspješnom timu prof. dr. sc. Zvonimir Uremović kreirao je tehnologiju proizvodnje. PIK-ove farme bile su stalan poligon istraživanja i primjene najnovijih spoznaja u: selekciji, hranidbi, sustavu uzgoja i drugim važnim pristupima unapređenja stočarstva. U tom radu nekoliko agronoma i veterinarara magistrirali su i doktorirali. Prof. dr. sc. Zvonimir Uremović razvio je vrlo široku znanstvenu, stručnu i pedagošku aktivnost, koju nije moguće sažeti ukratko. Glavna područja njegova znanstvenog rada bili su istraživanje uspješne racionalne hranidbe goveda i svinja. Ovu problematiku odabrao je svjestan da 70 % troškova u stočarstvu proizlazi iz troškova hranidbe, kao i da o pravilnoj hranidbi ovisi povećanje proizvodnje i kvaliteta proizvoda. Posebno mjesto u stručnom, a kasnije i znanstvenom radu bilo je područje hranidbe tovne junadi na kojoj je tematici 1983. godine magistrirao, a 1985. doktorirao na Agronomskom fakultetu u

Zagrebu. U hranidbi svinja uveo je uporabu visoko vlažnog mljevenog siliranog zrna kukuruza i hranidbu tekućom hranom. Stalno stručno usavršavanje, česta putovanja i transfer znanja i iskustva iz zemalja Europe, u koje je često putovao, omogućili su mu praćenje i primjenu najnaprednijih tehnologija u stočarskoj proizvodnji. Kao priznati stručnjak u državnom izaslanstvu posjetio je Venezuelu u cilju unapređenja poljoprivredne proizvodnje u toj zemlji. Nakon uspješno završenog magisterija i doktorata znanosti bio je pozvan 1986. godine na Agronomski fakultet u Zagrebu. Dolaskom na Agronomski fakultet Dr. sc. Zvonimir Uremović razvio je vrlo široku nastavnu, znanstvenu i stručnu aktivnost. U znanstveno nastavno zvanje asistenta izabran je u veljači 1986. godine. Slijedio je izbor u zvanje docenta, izvanrednog profesora i 9. ožujka 1999. godine u zvanje redovitog profesora na predmetu Stočarska proizvodnja. Kolegij Stočarska proizvodnja predavao je osim za studente stočarskog smjera još i za studente ostalih smjerova, pa ga je slušao velik broj (preko 300 studenata). To je bio velik posao i opterećenje u nastavi, koje je s velikim žarom odgovorno i uspješno obavljao. Studenti su voljeli i cijenili prof. Uremovića pa su ga, nakon uvođenja ocjenjivanja nastavnika od strane studenata, svrstali među najbolje predavače. Iskren i plemenit svim svojim bićem i ponašanjem bio je pravedan i objektivan prema svojim studentima, ali i strog pri ocjeni znanja. Zahtijevao je uvijek da spona između njega i studenata bude znanje. Borio se da znanstvena istina i stručno znanje bude put kojim će se kretati buduće generacije agronoma. Odgojio je velik broj mladih znanstvenika i stručnjaka, koji će ga pamtili po susretljivosti i pomoći pri izradi njihovih znanstvenih i stručnih radova. Uz vođenje i sudjelovanje u brojnim znanstvenim projektima (MZTRH) i primijenjenim projektima (MPTH) surađivao je s velikim brojem (27) govedarskih i svinjogojskih farma u Republici Hrvatskoj i Republici Makedoniji. Autor je i koautor 46 izvornih znanstvenih radova, koji su citirani u međunarodnim referentnim publikacijama. Napisao je i 40 stručnih radova, koji su vrijedan prilog stočarskoj struci za proširenje i unapređenje proizvodnje. Sudjelovao je u izradi više stručnih studija i projekata, koji su poslužili za proširenje i unapređenje stočarstva u Hrvatskoj. Posebno treba istaći da je prof. dr. sc. Zvonimir Uremović kao autor i u koautorstvu napisao i objavio 4 sveučilišna udžbenika: Svinjogojstvo 1997., Stočarstvo 2002., Govedarstvo 2004. i Ekološko stočarstvo 2008. godine i priručnik Praktično svinjogojstvo 2004. U udžbenicima, koji su pisani na vrelima domaće i strane znanstvene i stručne literature, iznesen je velik broj rezultata vlastitih istraživanja i pretočeno bogato znanje i praktično iskustvo. Opsežna i složena građa je sustavno i pregledno obrađena i iznesena na pristupačan način laganim

stilom i lijepim hrvatskim jezikom. Svojim znanstvenim, nastavnim i stručnim radom Prof. dr. sc. Zvonimir Uremović obogatio je stočarsku znanstvenu i stručnu literaturu u Hrvatskoj. Za plodan rad primio je brojna priznanja, ali kao vrlo skroman i samozatajan to nije nikada isticao. Prof. dr. sc. Zvonimir Uremović uspješno je u znanstvenom i stručnom radu surađivao sa suprugom prof. dr. sc. Marijom, istaknutom znanstvenicom i stručnjakinjom u stočarstvu. Volio je svoju rodnu Bosnu, koju je često posjećivao; volio je ravnu Slavoniju, a napose Vukovar u kojem je proveo svoje najbolje godine života. Radovao se oslobođenju napaćenog Podunavlja, koje je u Domovinskom ratu vraćeno u ustavno pravni poredak drage nam i jedine domovine Hrvatske. U mislima naših agronoma i dragog kolege Uremovića odzvanjali su stihovi M. S. Madera iz pjesme „Žita zemlje“

Narasti šumovito žito Srijema i Slavonije
Narasti za moju domovinu moj narod
za moj pogled preko tvoga uzvišenog zrenja
za slobodan kruh na trpezi mira

Uspomenu na velikog znanstvenika, stručnjaka, izvrsnog nastavnika, plemenitog i časnog čovjeka dugo ćemo zadržati u sjećanju svi koji smo ga poznavali, a naročito generacije njegovih studenata, kojima je nesebično prenosio svoje bogato znanje i veliko praktično iskustvo. Dugo će nas pored niza ljudskih vrлина na prof. Uremovića podsjećati njegova vrijedna djela, koja će ga kao autora nadživjeti. U ovom tjeskobnom stanju bude se sjećanja na stihove pjesnika D. Cesarića.

Moji prijatelji mene više nema.
Al' nisam samo zemlja samo trava.
Jer knjiga što je držiš u ruci,
Samo je dio mene koji spava.
I tko je čita – u život me budi.
Probudi me i bit ću tvoja java.

Neka je vječna slava i hvala prof. dr. sc. Zvonimiru Uremoviću za sve dobro što ga je dao agronomskoj znanosti, nastavi i struci, i neka mu je laka hrvatska gruda koju je iskreno volio.

Prof.dr. sc. Ivo Miljković